

Jana Marková: Ukradený svátek

- CZ24 News | 17. listopadu 2023

ČESKO: Skoro by se mi chtělo napsat, že od samého počátku.

Já jsem to zažila. Sice jako dítě školou povinné, ale zažila a velmi dobře si to pamatuju. Pamatuju si nejen to nadšení a soudržnost, ale hlavně to, jak se lidé najednou začali bát co bude, co se na ně ví, a co se proti nim z minulosti dá použít. Opravdu si to pamatuju i mezi dětmi, kdy se řešilo, čím tatínek byl, a čím nebyl v KSČ nebo Lidových milicích, a jestli kvůli tomu teď přijde o práci. Pamatuju se, jak ti nejuvědomělejší děti těch nejuvědomělejších rodičů po prvotním zaražení začínali nejvíc rvát, že ruština je fuj, a že teď už jenom angličtina forever a na věčné časy.

A tak se na naší základce ruština učit přestala, zahodily se šmahem roky práce a učitelky začaly vyslovovat počestlé „dz matdzer“ a učit nás to místo toho, co učit uměly. Většinou se přizpůsobily nové době a ze soudružek se staly paní. Stejně, jako se teď mnohé opět z paní stávají „soudružkami“ a tlačí novou progresivistickou dobu stejně bezskrupulózně, jako tenkrát komunismus. Charaktery se nemění.

Ztratilo se stovky, možná tisíce spisů na kdekoho, hlavně na ty správné a „napravené“ lidi. Sem tam nějaký vylezl, když se napravenenec cukal, tak byl umravněn. Jenže lidé se nenapravují. Dokonce ani v kriminále většinou ne. Lidé jsou stejní a všimněte si, jak ti, kteří hladce proplouvali komunistickým režimem si tu budou hladce plout v každém režimu. A taky že plují, a vychovávají si své stejně bezcharakterní a pokřivené následníky. A zase nám tu chtějí zavádět praktiky, které sami dobře znají.

Brutální omezování svobody slova.

Kolektivní vlastnictví – nikomu nic nezbude, seberou to jako bolševici, jen ne tak okatě.

Zákazy a omezení kam se podíváme, už ani normální auto nesmíte mít.

Bezprecedentní útok na střední třídu.

Soudní rozhodnutí nikoliv podle práva, ale podle toho, jak to má být. [Radek Suchý](#) by mohl vyprávět, a nechť je mu za jeho práci a odvahu vzdán hold.

Přerozdělování prostředků celých států pod hlavičkou zeleného šílenství.

Cílená likvidace rodiny. Děti přestávají patřit svým rodičům a vrací se straně a vládě pomoci indoktrinovaného školství.

Podporování udavačství na státní – rakušanově úrovni. Už na to má celý web.

Strach. Šíření strachu způsobem, že se bleskem šíříme do padesátých let. Tohle totiž už nejsou ani sedmdesátky. Atd atd. Každý si sám jistě umíte doplnit další a další déjà vu.

Na Hradě nám vládne napravený komunistický rozvědčík nevalného intelektu, leč stranického ukotvení správného. Člověk, který jedná tak protičesky, že to snad už ani víc nejde. Premiérem je upocený profesor, který by hájil cokoli, za co ho Brusel poplácá po shrbeném hřbetu. Jen ne Českou republiku. Přesto tam jsou, a přesto jim charakterově podobní jedinci tleskají. Stejně jako tleskaly plná náměstí se zvednutou paží nacistickým zrudám, stejně, jako mnozí podporovali zrádce

Emanuela Moravce. Stejně, jako ti samí lidé tleskali odsouzení Milady Horákové z první řady. Charakterově stejní. Nemění se nic.

A tak ti, co to na tom Václaváku mysleli skutečně vážně, byli postupem času nahrazeni těmi, co se vecpou vždycky a všude. My, co jsme ty devadesátky a jejich svobodu zažili, to vidíme. A víme, že to už asi nezažijí ani naše děti a ani naši vnuci. Všichni tihle zmetci, co nám tu teď utahují šrouby se nepochybně dnes půjdou poklonit k nějakému pomníku těm, jejichž odkaz hodlají zašlapat do země. Těm, kteří neuhnuli, těm, které by nejraději zavírali zase do kriminálů nové doby.

AUTOR: Jana Marková

[ZDROJ](#)